Základní škola a mateřská škola Mirovice, okres Písek
Komenského 4
398 06 Mirovice

Den plný spolupráce, společných zážitků a dračího létání – 16. 11. 2026

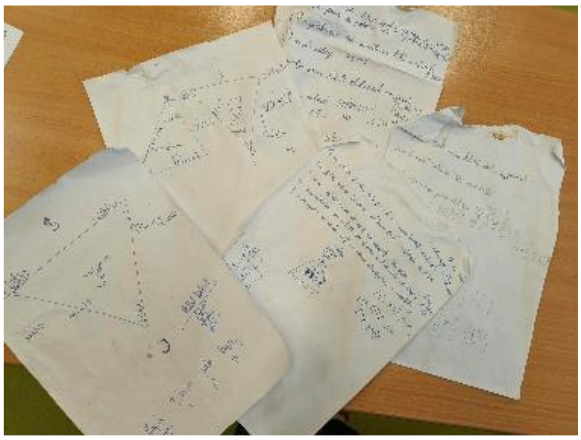

16. listopadu jsme se my, žáci 4. třídy, vydali na vyučování mimo budovu školy. Cílem bylo posílit třídní kolektiv, lépe se poznat a vyzkoušet si, jak důležitá je vzájemná pomoc, komunikace a schopnost domluvit se s ostatními.

Naše dobrodružství začalo již ve škole, kde jsme se rozdělili do několika týmů. Poté jsme vyrazili z Mirovic směrem do Horosedel. Ani cesta však nebyla obyčejnou procházkou. Připravena byla týmová detektivka, při které děti pozorovaly své okolí a plnily nejrůznější úkoly. Hledaly například tři zdánlivě nesouvisející věci se společnou vlastností, objevovaly v okolí předměty připomínající obličej, všímaly si zajímavostí, kterých si ostatní nevšimli, a společně vymýšlely název a pokřik svého týmu. Nechybělo ani přemýšlení nad tím, jakou společnou aktivitu by si děti přály se třídou zažít.

Další výzvou bylo seřadit se beze slov. Děti musely najít způsob, jak se domluvit pouze pomocí gest a dalších neverbálních signálů. Postupně se řadily podle jména, příjmení a počtu sourozenců. Ukázalo se, že dorozumět se bez jediného slova není vždy tak jednoduché, jak by se mohlo zdát.

Po příchodu na hřiště v Horosedlech nás čekala jedna z hlavních týmových aktivit – lidský uzel. Nejprve se do rozmotávání pustily jednotlivé týmy, poté spojily své síly vždy dva týmy dohromady a nakonec se do společného uzlu zapojily všechny děti. Rozplést tak velký lidský uzel už vyžadovalo pořádnou dávku trpělivosti, komunikace, vzájemného naslouchání a hledání společného řešení.

Po náročných úkolech přišla na řadu zasloužená svačina a chvíle odpočinku. Následně jsme vyzkoušeli aktivitu Tichý stavitel. Jeden člen týmu měl

za úkol popsat ostatním obrázek tak, aby ho podle jeho pokynů dokázali co nejpřesněji překreslit. Děti si tak mohly ověřit, jak důležité je umět své myšlenky srozumitelně předat, pozorně naslouchat a spolupracovat. Po společných aktivitách jsme se přesunuli ke kopci u neresteckého lomu, kde nás čekala další příjemná část dne – drakiáda. Děti si užily pohyb na čerstvém vzduchu, pouštění draků a společnou zábavu.

Cestou zpět do Mirovic jsme se ještě vrátili k prožitým zážitkům a společně jsme celý den reflektovali. Povídali jsme si o tom, co se nám podařilo, kdy jsme museli nejvíce spolupracovat a co jsme se o sobě i svých spolužácích nového dozvěděli.

Domů jsme se vraceli s mnoha společnými zážitky a snad i s vědomím, že každý z nás má v kolektivu své místo.

Anna Bělková

